

अचेतनइति अचेतमइवाहं धीगम्योदृश्योजीवइतियावत् सत्वसंख्याविमुक्तः सत्वानि प्राणिनः संख्यायंते पृथक्चेन गणयंते यैस्ते देहाद्युपाधयस्तैर्विमुक्तः सन्सत्त्वात्बुद्धेः परं यद्वस्तु यच्च चेतयते बुद्ध्यादीन् अचेतना नपि चैतन्ययुक्ता न्कुरुते स एव क्षेत्रज्ञसंज्ञोतरात्मा कोसौ सर्वसंख्यातबुद्धिः सर्वाः संख्याताः बुद्धयोयेन सर्वासां बुद्धीनां साक्षित्वेन संख्यातापरिच्छेदक इत्यर्थः स एव गुणगुंफितः सन् सर्वैर्देवैर्युज्यते गुणातिगस्तु तैर्मुच्यत इति ॥ १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ एवं स साधनां ब्रह्मविद्यां समाप्य शिष्यबुद्धिपरीक्षार्थं व्यामिश्रैर्वाक्यैस्तामेवानुवदति केचिदित्यादिना केचित्सप्रपंचं ब्रह्मेति वदंतो वृक्षंसंसारं ब्रह्ममयं ब्रह्मणो विकारमाहुः ब्रह्मैव जगदाकारेण परिणमते इति तदात्मानं स्वयमकुरुत सच्चत्यच्चाभवत् आत्मकृतेः परिणामादित्यादि श्रुतयः स्मृतयश्च केचित्परं वस्तु अनामयं निर्विकारं तत्र जगत्समवत्कल्पितं स यदा स्वपितितदैर्न वाक्सर्वैर्नामभिः सहाप्येति चक्षुः सर्वैरूपैः सहाप्येति स यदा प्रतिबुध्येताथैतस्मादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्रतिष्ठंते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति सुमिप्रबोधयोर्नामरूपात्मकस्यात्मन्येव लयोदयौ श्रूयेते मायामात्रं तु कातर्येन आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्मर्यते च एवं श्रौतं मतद्वयमुक्त्वा सांख्यमतमाह मन्यंत इ

अचेतनः सत्त्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वात्परंचेतयतेंतरात्मा ॥ सक्षेत्रवित्सर्वसंख्यातबुद्धिर्गुणातिगोमुच्यतेसर्वपापैः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच केचिद्ब्रह्ममयंवृक्षं केचिद्ब्रह्मवनं महत् ॥ केचित्तु ब्रह्मचाव्यक्तं केचित्परमनामयं ॥ मन्यंते सर्वमप्येतदव्यक्तप्रभवव्ययं ॥ १ ॥ उच्छ्वासमात्रमपि चेद्योतकाले समो भवेत् ॥ आत्मानमुपसंगम्य सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ २ ॥ निमेषमात्रमपि चेत्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्राप्तिमव्ययां ॥ ३ ॥ प्राणायामैरथ प्राणान्संयम्य स पुनः पुनः ॥ दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशात्परंततः ॥ ४ ॥ एवं पूर्वं प्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति ॥ अव्यक्तात्सत्त्वमुद्रिक्तममृतत्वाय कल्पते ॥ ५ ॥

ति ॥ १ ॥ तत्रप्रथमपक्षे उपासकानां आप्रायणादिति न्यायेन अंत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्छ्वासमात्रतावन्मात्रकालं समो निर्विशेषः सर्वो वा समशब्दस्य सर्वपर्यायत्वात् स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेश्च आत्मानंदर्पणसंगम्य उपास्य अनृतत्वाय कल्पते ब्रह्मलोक प्राप्तिद्वारेत्यर्थः ॥ २ ॥ द्वितीयपक्षे अंतकालादन्यत्रापिक्षणिकनिर्विकल्पसाक्षात्कारान्मुष्यतइत्याह निमेषेति विदुषांप्राप्तिप्राप्त्यैकैवल्यं ॥ ३ ॥ तृतीयपक्षे पिबन्नो निर्गोधेन मुष्यतइत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्यां प्राणाः इंद्रियाणि बुद्धिमनः सहितानि द्वादश ते आयम्यंते निगृह्यंते यैस्तैः प्राणायामैः यमनियमादिभिः ते च यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानात्मिका ये रागाद्याः साहज्याभ्यां सह द्वादशा वै श्रीकरुणामुदितो पेक्षाभिः सह द्वादशा यमाः पंच नियमाः पंच प्राणायामादयः षट् मूल्यादयश्च तत्सक्तौ वैराग्यं चेति द्वाविंशतिर्वा संयम्य निरोध्य पुनः पुनरितियावन्निरोधो नास्ति प्रवेष्टव्यमित्युक्तीति दर्शितं चतुर्विंशत् अव्यक्तात् परं अन्यं पंचविंशं पुरुषं लभते ॥ ४ ॥ यद्यदिच्छति तदपिलभते योगसामर्थ्यात् प्रसन्नात्मा विशुद्धसत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अव्यक्तं प्राप्य स तदाऽनृतत्वाय कल्पते पूर्णशतसहस्रं च तिष्ठंत्यव्यक्तचित्तका इत्यव्यक्तभावमिदानीं स्वर्गकाळाच्चित्संख्यानम् चतुर्विंशदव्यक्तात्परमिति वा संबंधः ॥ ५ ॥